بسمه تعالی

روزهای آفرینش در ۶ یا ۸ روز؟ اول زمین یا آسمان ها؟ همزمان؟ یا با یک اختلاف زمانی؟

نوشته نادر حسن زاده

مطالب زیر برداشت آزاد یک فرد مسلمان از آیات قرآن و مستندات علمی روز است. مطالب از منابع اینترنتی استخراج و با آموخته های خودم مقایسه شده است. سعی شده است نشان داده شود تناقضی در مدت زمان آفرینش آسمانها و زمین در بین آیات قرآن وجود ندارد. آنچه هست نقص علم، نقص فهم، ظرف زمان و ظرفیت زبان است. تفکر در آیات خلقت لازمه مسلمان بودن هر زن و مرد معتقد به اسلام، اول و آخر خداشناسی، مایه برکت و رحمت دانشمندان علم نجوم مسلمان و غیر مسلمان و در نهایت شکوفائی علمی جوامع بشری است. حضرت پیامبر (ص) که نصف و یا ثلثی از شب را همواره به نماز می ایستاد شاید اولین کارش پس از برخاستن از خواب و پیش از گرفتن وضو، نگاه به آسمانها و تلاوت آیات ۱۹۰ تا ۱۹۴ سوره آل عمران بود. در آیه ۱۹۱ این سوره آمده است "الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ– خردمندان کسانی هستند که در همه حالات چه ایستاده و نشسته و چه در حال خفتن خدای را یاد می‌کنند و همیشه در خلقت زمین و آسمان تفکر می‌کنند و می‌گویند: «پروردگارا! این جهان با این عظمت را بیهوده نیافریدی، تو پاک و منزهی، پس خدایا ما را به لطف از عذاب دوزخ حفظ بفرما. در فضلیت نماز شب هم آمده است نگاه به آسمانها و خواندن دعای مربوطه و ۵ آیه سوره آل عمران (۱۹۴–۱۹۰). چرا که همه کار مومن با آسمان خدائی و ریسمان الهی است. حضرت ابراهیم (ع) در اقدام به تخریب بت ها اول به ستارگان نظر می اندازد سپس وارد عمل می شود(فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ. صافات/۸۸). دانستن داستان آفرینش یکی از الزام آورترین مسئولیتهای انسان قرن اخیر است. زیرا انسان در می یابد سرنوشت او و زمین او جدا از سرنوشت کرات آسمانی نیست. می فهمد چرا باید در وقوع هر حادثه بزرگ طبیعی نماز آیات بخواند. قدر عافیت را می داند و می فهمد زمین بستر حیات و آرامش، به آسانی و به صورت تصادفی پدید نیآمده است. دو سوم آب موجود در سطح زمین اتفاقی نبوده است. آرامش زمین ناشی از جو و جاذبه دو نعمت بزرگ خدادادی برای ادامه حیات است. رنگ آسمان و زمین بهترین ترکیب دو رنگ در بین رنگ هاست. اتفاقاتی که در کرات دیگر می افتد(اصابت شهاب ها و..) اگر سر کره زمین می آمد موجودی در این کره زیبای خاکی باقی نمی ماند. پس حفاظت خدا، خلاقیت انسان و موجودیت زمین سه رکن اساسی برای بقا و آیات الهی برای حفظ اعتلای نسل آدمی به مقام خلیفه اللهی است. خودشناسی و طبیعت شناسی عین خداشناسی است. یک مسلمان واقعی نباید از یکی از این سه غافل باشد.

تاریخ تحقیق و تدوین شهریور۱۳۹۲. تاریخ نشر ۱۳۹۵/۴/۳۱. تاریخ نهمین نسخه بازبینی۱۴۰۲/۵/۱۶

hasanzadehr@yahoo.com

روزهای آفرینش در ۶ یا ۸ روز؟ اول زمین یا آسمان ها؟ همزمان؟ یا با یک اختلاف زمانی؟

- ابتدای سخن خود را با این دو بیتی آغاز می کنم:

هر گذری می روم

یک گوهری می خرم

این گذر اما کجاست

هر گوهری می خرم

- باید گفت آیات قرآن ثابت و یافته های علمی برغم اهمیت فراوان آنها ناپایدار هستند.
- نظرات علمی تا بخواهد به درجه قطعیت برسند زمان خود را می طلبد. در مورد نحوه پیدایش و تکامل کهکشانها و سلول ها شاید این تحقیقات تا آخرین روز حیات بشر ادامه یابد.
- اسراری که خدا در قرآن از پشت پرده خلقت فاش می کند یک شاهکار علمی است. از این رو آیات نورانی قرآن مجید که وحی یوحی و کاملا محافظت شده است با علم امروز دنیا به شرح زیر قابل تفسیر است.
- همت مضاعف ریاضیدان و منجمین مسلمان لازمست که به استقبال علمی این آیات بروند و تفسیر دقیق علمی ارائه بدهند. اینطور نباشد دیگران آنها فرموله کنند و ما فقط با کلمات بازی کنیم. اگر هم امکاناتش و دانشمندانش نیست که نیست منتظر آخرین یافته ها نمانند. این ظلم بزرگ بر مسلمانی قرن بیست و یکمی ماست. نسل های بعد مستندات نو و ادراکات به روز خود را از این کتاب خواهند داشت.
- مردمان مومن و زنان مومنه هم باید بدانند ایمان با علم سنجیده می شود. ایمان بدون علم یعنی مسلمانی امروز ما. یعنی درماندن از رصد حرکت ماه در ثانیه به ثانیه سیر تکامل آن و تردید و تشکیک از اعلام روز دقیق عید فطر.
- باید هوش و گوش فرازمینی داشت تا فهمید چرا در فضلیت و کمیت نماز شب نگاه به آسمانها توصیه شده است، خواندن ادعیه و آیات سماوات توصیه شده است. در آیه ۱۹۰ سوره آل عمران می فرماید"إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ- مسلما در آفرینش آسمانها و زمین و در پی یکدیگر آمدن شب و روز برای خردمندان نشانه هایی قانع کننده است" بله خدا خردمند مومن می خواهد تا سیر انفس و سیر انجم کند و نگران ثواب های اخروی نباشد. اگر چنین بود امروز در منابع اینترنتی وقتی می خواندیم که نقدی بر قرآن نوشته اند و بر آیات خدا نقیص و نقیض نوشتند حداقل به کمک ایمان خود و نه علم نداشته خود به این تشکیک ها پاسخ فراخور می دادیم. به دو نمونه از این ایرادات مطرح شده اشاره می کنم:
- **نقد قرآن- تناقضات آیات قرآن در باب خلقت زمین و آسمانها:**

این بخش در نسخه قبلی نبود زیرا اخیرا به آن دسترسی پیدا کردم (مراجعه شود به مقاله نقد قرآن در سایت ویکی پدیا دانشنامه آزاد).

۱. تناقض/شبهه ۱: در سایت مذکور در مقاله تحت عنوان "نقد قرآن" ذیل "تناقضات آیات قرآن" در باب ترتیب خلقت زمین و آسمان آمده است: در سوره بقره آیه ۲۹، اول زمین آفریده شده است سپس آسمان اما در سوره النازعات آیه ۲۷ تا ۳۰ اول آسمان آفریده شده است سپس زمین.

✓ انتقاد از مومنین: خوب ایشان تشکیک کردند. شبهه ایجاد کردند. آیا بر ما مسلمانان واجب نیست آن را بدرستی تشریح کنیم؟ پیش از نماز و قبل از هر نماز؟ آیا نباید به خود و به دین خود و به آیات درخشان رخشان کننده وجود خود ارزش قائل بشویم و کمی وقت بگذاریم آیات مورد تردید ایشان را از قرآن استخراج کنیم، کنار هم قرار بدهیم تا ببینیم ایراد کار درکجاست؟ بدانیم قرآن را ما زمین بگذاریم دیگران آن را صاحب خواهند شد (مطمئن باشید هر منجمی دلداده این آیات است زیرا الهام بخش کشفیات است. کشفیات جدید عین اخبار آیات است)، صاحب آن نباشیم توسط نادانان طعمه حریق خواهد شد (هنوز چند ماهی از سوزندان قرآن در آمریکا توسط یک کشیش نگذشته است) و بدتر از این دو گروه، توسط آدم های باسواد و بیسواد اما بی ایمان ایرانی و خارجی تحریف خواهد شد (مراجعه شود به منبع فوق). خوب این آیات چه می گویند:

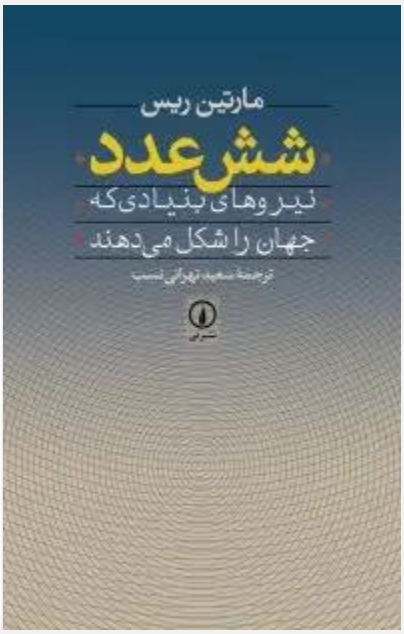
✓ پاسخ به تشکیک کنندگان: دو آیه را مطرح کردند. ۱) آیه هُوَ الَّذِی خَلَقَ لَکُمْ مَا فِی الْأَرْضِ جَمِیعًا ثُمَّ اسْتَوَی إِلَی السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیمٌ- اوست آن کسی که آنچه در زمین است همه را برای شما آفرید سپس به آفرینش آسمان پرداخت و هفت آسمان را استوار کرد و او به هر چیزی داناست (بقره/۲۹). ۲) آیات أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا – آیا آفرینش شما دشوارتر است یا آسمانی که او آن را برپا کرده است (نازعات/۲۷). رَفَعَ سَمْکَهَا فَسَوَّاهَا (۲۸) سقفش را برافراشت و آن را به اندازه معین درست کرد. وَأَغْطَشَ لَیْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا (۲۹) و شبش را تیره و روزش را آشکار گردانید وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِکَ دَحَاهَا – و پس از آن زمین را با غلتانیدن گسترد (نازعات/۳۰). پاسخ این تشکیک ساده است! بحث خلقت و پرداخت است. هر کدام پدیده جداست. توضیحات زیر با اشکال مربوطه به اندازه کافی جوابگو هست.

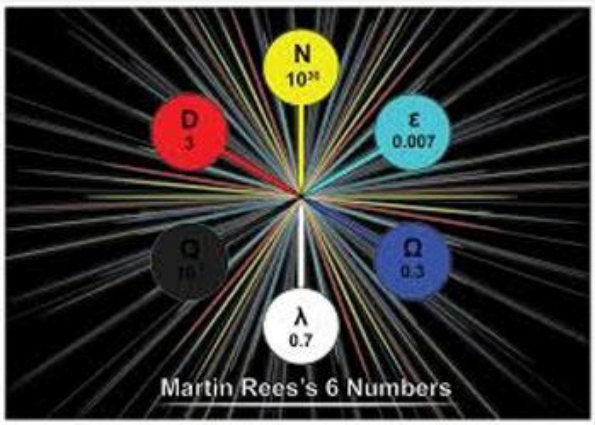
✓ و چنانچه تناقض را در آن دیده اند که چرا قرآن روزهای خلقت و زمین را در ۶ آیه، ۶ روز و در ۴ آیه، ۸ روز اعلام کرده است. پاسخش روشن است. **اجمالا دو روز وقت صرف شده است برای خلقت زمین، دو روز برای آسمانها و پرداختن به هفت طبقه آن که قاعدتا باید موازی هم انجام شده باشد. ۴ روز هم بطور مجزا و مستقل برای قرار دادن کوه‌های استوار بر روی پوسته زمین و گستردن زمین و مقدر کردن قوت و ارزاق اهل زمین.** باز اگر پرسیدند که چرا به این ترتیب که اول زمین بعد آسمانها؟ **این دیگر وظیفه دانشمندان علوم نجوم است که روی منشا پیدایش آب کره زمین نظریات شگرف دارند. اصلا هنر و علم دانشمندان است که این اطلاعات برجسته را در اختیار ما مسلمانان قرار می دهند که بدانیم کتاب آسمانی ما قرآن، کتاب علم است** (مراجعه شود به نوشته منشا آب زمین آب حیات، ۱۴۰۰ در همین سایت) **و نیز این رمز گشائی شگفت انگیز از اهمیت عدد ۶ در قرآن** (مراجعه شود به کتاب

Just Six Numbers: The Deep Forces That Shape the Universe, 1999 نوشته مارتین ریس (Matin Rees) ستاره‌شناس سلطنتی انگلستان و استاد دانشگاه کمبریج و ترجمه آن توسط سعید تهرانی‌نسب تحت عنوان شش عدد نیروهای بنیادی که جهان را شکل می دهند).

در بخشی از این کتاب که در منابع متعدد فارسی بازتاب داشته است آمده است:

تنظیم دقیق جهان به گونه‌ای که حیات در آن امکان‌پذیر باشد، تصادفی نیست. بلکه شش عدد بر کل جهان حاکم است که از زمان انفجار بزرگ شکل گرفته اند. اگر هر کدام از این اعداد حتی به مقدار بسیار ناچیز متفاوت بودند، اکنون هیچ جهان وجود نداشته و بشری هم موجودیت نداشت. بلی قوانین ریاضی عامل تحکیم ساختار جهان است.

این شش عدد شگفت انگیز که قرآن در خلقت زمین و آسمانها به آن عدد اشاره کرده است عبارتند از:

۱. عدد امگا (Ω) این عدد چگالی نسبی جهان است. نشان دهنده مقدار ماده ـ کهکشان ها، گازهای پراکنده و ماده تاریک ـ در جهان ماست. اگر امگا از این رقمی که هست، کوچک‌تر بود، جهان بسیار سریع منبسط و سرد می‌شد. ولی اگر امگا خیلی بزرگ‌تر از این رقم بود، جهان قبل از اینکه فرصت حیات پیدا کند از هم فرو می پاشید.

۲. عدد اپسیلون (e) بیانگر آن است که هسته های اتمی با چه شدتی به یکدیگر متصل شده اند و چگونه تمامی اتم های موجود در زمین شکل گرفته اند. اگر این عدد معجزه آسائی نبود امروزه ستاره‌ای وجود نداشت که به سیارات انرژی بدهد. یا اتم‌های بدن ما شکل بگیرد.

۳. عدد D تعداد ابعاد فضا را نشان می دهد. در این مقاله تاکید بر فضای سه بعدی است که حیات در آن شکل گرفته است. بطورمثال، اگر فضا یک بعدی باشد، احتمالا حیات نمی‌توانست وجود داشته باشد.

۴. عدد N نشان دهنده وسعت جهان است. اگر مقدار عدد N (نسبت میان نیروی الکتریکی و نیروی گرانشی میان اتم ها) کم و زیاد می شد ستارگان دیگر نمی‌درخشیدند و سیارات درون سیاهی سردی فرو می‌رفتند.

۵. عدد Q ساختار یا ماهیت جهان را معین می کند. اگر این عدد کمی کوچک‌تر از این بود، آنگاه جهان به شدت یکنواخت شده و توده‌ی بیجانی از گاز و غبار که هرگز به شکل کهکشان‌ها و ستاره‌های امروزی در نمی آمد. در این صورت جهان یکنواخت، بی‌معنی و عاری از حیات می‌شد.

۶. عدد لاندا (λ) سرعت جهان را تعیین می‌کند. اگر این عدد تنها به مقدار کمی بزرگ‌تر بود با نیروی ضد گرانشی که ایجاد می کرد و جهان از هم می پاشید. یعنی با سرعت تمام به حالت انجماد بزرگ فرو می‌رفت که در نتیجه حیات را غیر ممکن می‌کرد. اما اگر این عدد ثابت کیهانی عددی منفی و کمتر از این رقم بود، جهان به شدت متراکم شده و قبل از اینکه حیات شکل بگیرد دچار فروپاشی بزرگ می‌شد.

بدین ترتیب دو تا از این اعداد به نیروهای اساسی مربوط می شوند؛ دو تای دیگر اندازه و ساختار نهایی جهان ما را تثبیت می کند و بیانگر آن هستند که آیا جهان برای همیشه امتداد می یابد یا خیر؛ و دو عدد دیگر بیانگر خواص خود فضا هستند.

۲. **تناقض/شبهه ۲:** باز در همان سایت و همان مقاله تحت عنوان "نقد قرآن" ذیل "تناقضات آیات قرآن" در باب چسبیدن و یا جدا بودن زمین و آسمان ها از اول خلقت است: در سوره فصلت آیه ۱۱ می‌گوید زمین و آسمان از هم جدا بودند و بعد به هم گرویدند اما در سوره الانبیا آیه ۳۰ می‌گوید که آنها ابتدا یکی بودند و بعداً از یکدیگر جدا شدند.

✓ پاسخ به تشکیک کنندگان: دو آیه را مطرح کردند. ۱) آیه ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ – سپس آهنگ آفرینش آسمان کرد و آن بخاری بود پس به آن و به زمین فرمود خواه یا ناخواه بیایید آن دو گفتند فرمانپذیر آمدیم (فصلت/۱۱)"، ۲) آیات ۳۲-۳۰ سوره انبیا: أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ– آیا کسانی که کفر ورزیدند ندانستند که آسمانها و زمین هر دو به هم پیوسته بودند و ما آن دو را از هم جدا ساختیم و هر چیز زنده ای را از آب پدید آوردیم آیا باز هم ایمان نمی آورند (۳۰). وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ – و در زمین کوههایی استوار نهادیم تا مبادا زمین آنان (مردم) را بجنباند و در آن راههایی فراخ پدید آوردیم باشد که راه یابند (۳۱) وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ– و آسمان را سقفی محفوظ قرار دادیم ولی آنان از مطالعه در نشانه های آن اعراض می کنند (۳۲)". کجای آیه ۱۱ سوره فصلت می گوید زمین و آسمان از هم جدا بودند و بعد به هم گرویدند؟ این آیه و ۴ آیه سوره انبیا اتفاقا نحوه تکامل زمین و آسمان را به خوبی بیان می کنند.

یک فیلم مستند خدائی است، نقطه قوت آیات مربوط به خلقت زمین و آسمانها است. شفاف تر از این در کدام کتاب علمی در گذشته و حال ثبت و ضبط شده است؟ آنهم در یک کتاب دینی مربوط به ۱۴۰۰ سال پیش.

چرا از آیه ۳۰ سوره انبیا که به روشنی می گوید ما آسمانها و زمین را که به هم پیوسته بودند از هم جدا ساختیم عبور می کنید و به سراغ آیه ۱۱ سوره فصلت می روید که این موضوع به صراحت اعلام نشده است؟ معلوم است غرضی هست! علت آوردن ۴ آیه و نه یک از سوره انبیا هم به همین دلیل بوده است که اول و آخر موضوع روشن بشود.

تفسیر گزینشی آیات تفسیر به رای است.

بعلاوه این منتقدین انتظار که ندارند خدا در کتاب خود به ما اعلام بکند زمین کجای این آسمان و جهان هستی قرار دارد؟ جهان یکپارچه آسمانها و زمین چگونه از هم جدا شدند؟ همین قدر که می فرماید وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ – و آسمان را به قدرت خود برافراشتیم و همواره آن را ما گسترش و توسعه می دهیم (ذاریات/۴۷) وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ – و زمین را گسترانیده ایم و چه نیکو گسترندگانیم (ذاریات/۴۸) به روشنی به ما اعلام می کند:

۱) در طرح جامع خدا کار خلق و پرداخت زمین تمام و کار خلق آسمانها بی انتها است،۲) زمین و آسمان باید منشا واحدی داشته باشند. همچنانکه در مورد سلول اولیه (جد مشترک سلول ها یا cenancestor) و تبدیل آن به سلولهای متفاوت موجودات زنده ابهام فراوان است. طبق آیه ۳۰ سوره انبیا آسمانها و زمین باید دارای منشا واحد باشند، دو شاخه یک شجره باشند (توضیحات بیشتر در اصل متن و مقاله من تحت عنوان عرفان اسلامی بر پایه چند رکن اساسی؟سه یا پنج رکن).

- ✓ اگر خداوند عالم همه ناگفته ها را گفته بود دیگر نیازی به خلقت انسان نبود! کار بشر می شد خوردن و خوابیدن! گفته هایش نعمت و نگفته هایش هم رحمت است. اگر خیلی دانشمند هستید که هستید نظرتان راجع به پرداخت عرش بعد از خلق آسمانها و زمین را در شش روز چیست؟ انَّ رَبَّكُمُ اللّهُ الَّذِی خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ فِی سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ .....(سوره اعراف/۵۴). چقدر می توانید به این آیه نزدیک بشوید؟ این عظمت قرآن است.

- **یک فرمول کلی خلقت هم در قرآن بیان شده است که بشر ممکنست روزی به کنه آن برسد (اگر خدا خواهد) یا نرسد (اگر خدا نخواهد). تا حالا هم بد نرسیده است و آن مربوط به آیات كُنْ فَيَكُونُ– باشد پس می شود است** (بقره، ۱۱۷؛ آلعمران، ۴۷؛ مریم، ۳۵؛ غافر ۱۸). بطور مثال در آیه ۱۱۷ سوره بقره می فرماید"بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ– او پدید آورنده آسمانها و زمین است و چون به کاری اراده فرماید فقط می گوید موجود باش پس فورا موجود می شود". این آیات یادآور بوجود آمدن جهان های هستی از طرق غیر طبیعی و غیر علت و معلولی و صرفا بر اساس اراده تکوینی خداوند است. علم امروز از آن به نام بیگ بنگ (big bang) یا

مهبانگ یاد می کند. اما زمان باش تا باشد زمان بر است. تعیین زمان تکوین با خداست و کشف آن با انسان (مراجعه شود به مقاله من تحت عنوان عرفان اسلامی بر پایه چند رکن اساسی؟ سه یا پنج رکن).

- وارد اصل بحث بشویم با این تاکید که آیات خلقت در سه بخش ۱) تعداد روزهای خلقت، ۲) ترتیب و فرآیند آفرینش و ۳) مدت زمان روز خدا قابل طبقه بندی هستند و من از این فرمول تبعیت کردم:

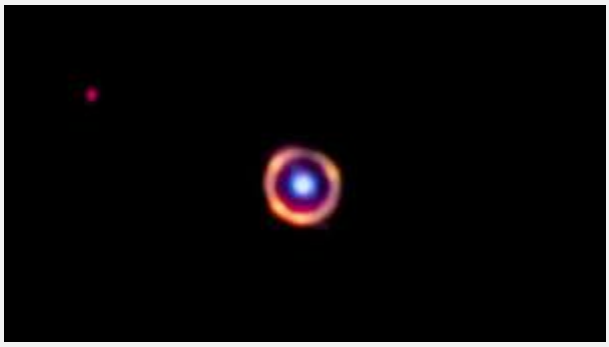
۱. خلقت آسمان ها و زمین در ۶ روز (جمعا ۶ آیه):

- آیه ۵۴ سوره اعراف: انَّ رَبَّكُمُ اللّهُ الَّذِی خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ فِی سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِی اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلاَ لَهُ الْخَلْقُ وَالأَمْرُ تَبَارَكَ اللّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ- پروردگار شما آن خدایی است که آسمانها و زمین را در شش روز آفرید آنگاه به خلقت عرش پرداخت روز را به پرده شب درپوشاند که با شتاب در پی آن پوید و نیز خورشید و ماه و ستارگان را که به فرمان او رام شده‌اند پدید آورد آگاه باشید که ملک آفرینش خاص خداست و فرمان نافذ او راست که بلند مرتبه و آفریننده جهان هاست.
- آیه ۳ سوره یونس: إِنَّ رَبَّكُمُ اللّهُ الَّذِی خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ فِی سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الأَمْرَ... همانا پروردگار شما همان خدایی است که آسمانها و این زمین را در شش روز بیافرید، آنگاه بر عرش توجه کامل فرمود امر آفرینش را نیکو ترتیب داد....
- آیه ۷ سوره هود: هُوَ الَّذِی خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ فِی سِتَّةِ أَيَّامٍ وَ كانَ عَرْشُهُ عَلَى الْماءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً..... – او کسی است که آسمان ها و زمین را در شش روز آفرید و عرش او بر آب قرار داشت، تا شما را بیازماید که کدام یک از شما نیکوتر است.....
- آیه ۵۹ سوره فرقان: الَّذِی خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِی سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا– آن خدائی که آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است در شش روز آفرید آنگاه بر عرش استیلا یافت رحمتگر عام اوست در باره وی از خبره‌ای بپرس.
- آیه ۳۹ سوره ق: وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِی سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ- و در حقیقت آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است در شش روز آفریدیم و احساس ماندگی نکردیم.
- آیه ۴ سوره حدید: هُوَ الَّذِی خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِی سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ.... اوست آن کس که آسمانها و زمین را در شش هنگام آفرید آنگاه بر عرش استیلا یافت...

۲. جمع خلقت زمین و آسمان در ۸ روز (جمعا ۴ آیه):

۳. **آیات ۱۲-۹ سوره فصلت**: قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَالِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ- ای رسول مشرکان را بگو آیا این شمایید که واقعا به آن کسی که زمین را در دو روز آفرید کفر می‌ورزید و برای او همتایانی قرار می‌دهید این است پروردگار جهانیان (۹). وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِن فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ - او در زمین کوه‌های استواری قرار داد و قوت و ارزاق اهل زمین را در چهار روز مقدّر و معین فرمود، درست به اندازه نیاز تقاضا کنندگان (۱۰). ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ- سپس به آسمان پرداخت در حالی که بصورت دود بود. به آن و به زمین دستور داد: به وجود آیید و شکل گیرید، خواه از روی اطاعت و خواه اکراه! آنها گفتند ما از روی طاعت می‌آییم و شکل می‌گیریم (۱۱). فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَالِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ- پس آنها را به صورت هفت آسمان در دو روز مقرر داشت و در هر آسمانی کار مربوط به آن را وحی فرمود و آسمان محسوس دنیا را به چراغهای رخشنده آذین کردیم و آن را نیک نگاه داشتیم این است تقدیر خدای مقتدر دانا (۱۲).

اخترشناسان با استفاده از تلسکوپ فضایی جیمز وب (JWST) مجموعه‌ای از مولکول‌های آلی پیچیده ای شبیه دود (smoke molecules) یا دود کهکشانی در فاصله بیش از ۱۲ میلیارد سال نوری از زمین پیدا کردند که قبلا دیده نشده بودند. این مولکولهای بزرگ که در یک کهکشان دور در حال حرکت هستند و احتمال داده می شود کهکشان میزبان آنها در اوایل تاریخ کیهان مشغول ایجاد ستاره‌ها بوده است.

موزه ائی بود نبود

دوده ائی دوده نبود (مولکول های آلی پیچیده ای شبیه دود باصطلاح دود کهکشانی)

جیمز وب دیده نبود (در فاصله بیش از ۱۲ میلیارد سال نوری از زمین)

نقل از مجله nature,2023 تحت عنوان JWST the most spots distant ‘smoke’ molecules ever seen in space.

۴. **مدت روز پرداخت آسمانها (جمعا ۲ آیه):**

- آیه ۲۹ سوره بقره: هُوَ الَّذی خَلَقَ لَکُمْ ما فِی الْأَرْضِ جَمیعًا ثُمَّ اسْتَوی إِلَی السَّماءِ فَسَوّاهُنَّ سَبْعَ سَماواتٍ وَ هُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ – او خدایی است که همه آنچه را در زمین وجود دارد برای شما آفرید؛ سپس به آسمان پرداخت و آنها را به صورت هفت آسمان مرتب نمود و او به هر چیز آگاه است (+ آیه ۱۱ سوره فصلت).

۵. **برابری هر روز خدا با هزار سال ما (جمعا ۲ آیه):**

- آیه ۵ سوره سجده: یُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّماءِ إِلَی الْأَرْضِ ثُمَّ یَعْرُجُ إِلَیْهِ فِی یَوْمٍ کانَ مِقْدارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ خداوند امور این عالم را از آسمان تا زمین را تدبیر می‌کند سپس روزی که مقدارش به حساب شما بندگان هزار سال است به سوی او باز می‌گردد (+ آیه ۴۷ سوره حج).

جمع بندی آیات خلقت:

۱. **شش آیه به صراحت از خلقت آسمانها و زمین در شش روز خبر می دهد و این راز عدد ۶ است که امروز علم آن را ثابت می کند. عدد ۸ در گرو عدد ۶ است. چون شش آمد هشت هم نزد ماست.**

۲. **هر روز خدا به استناد دو آیه، هزار سال دنیاست،**

۳. **هر روز خدا در روز قیامت برابر است با ۵۰ هزار سال دنیا (معارج/۶). پس با این حساب روز خدا در روز قیامت با روز خدا در دنیا متفاوت است. قیامت طولانی ترین مدت روز را دارد. برای همین است معیار روز قیامت هزار نیست بلکه ۵۰ هزار است. طبیعی هم هست. در جائی که دیگر صحبت از سال شمسی و قمری و.. نیست شمردن روز بی معنی است زیرا ابدیت روز بردار نیست. همچنانکه وجود خد ازلی و ابدی است. تازه انسان پا به جهانی می گذارد که هیچوقت تجربه نکرده است و لذا تصویر و تصور آن روز بر او دشوار است.**

۴. **ترتیب خلقت/اهمیت بر حسب ذکر نام به ترتیب آسمانها و زمین است،**

خدا آسمان آفرید

پس از آن زمین را زمین آفرید

به ما بهترین، این زمین آفرید

مجال شکفتن به ما آفرید

خدا مهربان، مهربان آفرید

من اینک در این آسمان آفرید

زمان را ندادم زمین آفرید

از این آسمان یک زمین آفرید

هر آنکس که گوید زمین آفرید

من او را بگویم زمین-آسمان آفرید

و بین دو تا بهترین آفرید

ملائک در این راستا آفرید

به عرشش نگر بهترین آفرید

ورای زمین، آب سخت آفرید

خدا مهربان است مهان آفرید

در این ماه بدر، بدرِ، بدر آفرید

خدا شاکر است چون تو را آفرید

تو هم شاکری چون خدا آفرید؟

۵. **خلقت زمین طی دو روز، پرداخت زمین طی ۴ روز و خلقت و پرداخت ۷ طبقه آسمان در مدت ۲ روز صورت گرفته است،**

۶. **عرش بعدا شکل گرفته است،**

۷. **چهار آیه سوره فصلت نقطه عطف آیات خلقت است.**

- بر اساس آیات ۱۲-۹ سوره فصلت ۲ روز برای خلقت زمین، ۲ روز برای خلقت و پرداخت آسمانها و ۴ روز برای تامین قوت و ارزاق اهل زمین وقت صرف شده است. جمعا می شود ۸ روز! اما بنیاد و بنیانا ۶ روز.
- باید از خدا شاکر بود بابت بیان این جزئیات و اثبات وحیانی بودن آیات خود که از خیلی از پشت پرده ها خبر می دهد. از پشت پرده آفرینش جهان، تعداد روزهای خلقت، دود بودن آسمانها، رفتار زیبا و با خشوع زمین و آسمان (برخلاف انسان و شیطان) با خدای خالق خود، تعداد طبقات آسمان، متصل بودن زمین و آسمان در ابتدا و جدا شدن بعدی آنها (آیه ۳۰ سوره انبیاء). اگر غیر از این بود فرد مسلمان مجبور بود به همین آیات ششگانه خلقت و آسمان ها و زمین در مدت ۶ روز بسنده کند و قادر به جوابگوئی در برابر پرسش های دقیق تر روزهای خلقت نباشد.
- اما این دو روز مازاد بر ۶ روز خلقت چقدر مهم و چگونه قابل توجیه است؟ با توجیه یا با انکار! قدرمسلم منطق قرآن تدبر و تحقیق و ایمان است (أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ.. سوره یوسف آیه ۱۰۸). راز عدد آن را ثابت کرد.
- **پرسشها:**

۱. **چرا ۲ روز برای خلقت زمین و ۴ روز برای تامین مایحتاج ساکنین زمین آنهم درحد نیاز صرف شده است؟**

۲. **این ۴ روز مصروف شده برای تامین مایحتاج ساکنین زمین آیا با مبانی علم امروز مطابقت دارد یا نه؟**

۳. **این ۴ روز تتمه شش روز خلقت است؟ و روزهای مازاد بر شش روز محسوب نمی شوند؟**

- **پاسخ ها:**

۴. طبق انتظار، روزهای خلقت در زمین و آسمانها بسیار سریع تر از گسترش و پرداخت آنها اتفاق افتاده است چرا که کار پرداخت، متفاوت از کار"کن فیکون" است و یا حتی از وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ– و فرمان ما جز یک بار نیست [آن هم] چون چشم به هم زدنی (قمر/۵۰). و لذا نیازمند پروسه تکامل، تعامل، تغییر، تبدیل و تکوین است.

۵. در این پرداخت و آماده سازی زمین برای ورود همه موجودات به عرصه حیات ابتدا باید روزی ایشان مقدر و فراهم می شد. رزق و روزی در زمین فراوان اما لایتناهی نیست. بلکه مقدار آن معین، مقدر، متدرج و هوشمند است. به همه موجودات به اندازه نیاز و در حد کفایت پیش بینی غذا، آب، فضا و اکسیژن و عناصر دیگر شده است (کیست که شکر یکی از هزار کرد). مدیریت این منابع حیاتی و معیشتی برعهده خود انسان و نه دیگر موجودات است چرا که او اشرف مخلوقات است. ضامن حفظ زمین، موجودات دیگر زمین و کاشف اسرار مجاز خلقت است. برخلاف زمین که بسیاری از منابع آن تجدید ناشونده است آسمانها فراخ و تولد و مرگ ستارگان در آنها لحظه ای متوقف نمی شود (وَالسَّمَاء بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ – و ما آسمان را با قدرت بنا کردیم و همواره آن را وسعت می بخشیم، ذاریات آیه ۴۷).

۶. طبق نظریه های جدید عمر زمین حدود ۴/۵ میلیارد (بیلیون) سال و عمر خورشید ۵ میلیارد سال است (شکل ۱). نظریات متفاوت دیگری هم هست که مثلا عمر زندگی هوشمند (intelligent life) را روی زمین ۹ بیلیون سال اعلام می کنند. بر پایه مستندات نظریه اول، خورشید خیلی زودتر از زمین خلق شده است و این سیاره همراه با دیگر سیاره‌های منظومه شمسی بصورت متصل از ابر خورشیدی پدید آمده اند و ماده اولیه همه اینها از همان گاز و غباری است که خورشید از آن پدید آمده است. خود زمین با شکافتن (ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا–آنگاه زمین را با شکافتنی شکافتیم (عبس/۲۶) و با غلتانیدن گسترده شده است (وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا– و پس از آن زمین را با غلتانیدن گسترد (نازعات/۳۰).

امروز دو عنصر نادیدنی اما مهم و حیاتی برای پیدایش خلقت عظیم زمین و آسمانها و بین آنها تقریبا شناخته شده است:"ذره خدا" و "ماده تاریک" (به مقالات دیگر من تحت عناوین "عرفان اسلامی بر پایه چند رکن؟ سه یا پنج رکن اساسی؟"، "آفرینش های خدا و کاوشگری های انسان"، "خلقت زیبا. زمین زیبا. کعبه آمال زیبا. خالق زیبائی ها زیبا"، "فلسفه خواندن نماز آیات"،"مبدا و معاد انسان خردمند امروزی (هموسپینس) داستان دودمان انسان و هبوط های ارجمند او"، بهسازی یا بازسازی دینی؟ کدامیک؟ و "جهان کوانتوم: ورود به یکی دیگر از عرصه های علمی خدا "مراجعه شود).

ذره خدا (God Particle) یا ذره بوزن هیگز (Higgs boson) که اختصارا ذره هیگز نامیده می شود کوچکترین و بنیادین ذره جهان هستی است که نامرئی است، گریزان است، دارای جرم است. اگر این ذره نبود دیگر ذرات بنیادین قادر به بوجود آوردن جهان هستی نبودند. در نظریه هیگز به جای نام بردن از گاز و غبار از سوپ غول پیکر حاوی ذرات بنیادین نامبرده می شود که وقتی جرم می گیرند تبدیل به ماده خام هر مخلوقی از جمله انسان و ستاره می شوند.

برعکس، ماده تاریک عمدتاً از نوعی ذره زیراتمی ناشناخته تشکیل شده است. این هم مثل ذره خدا قابل رویت نیست اما موجود است. چون قابل رویت نیست پس تاریک است. شتاب دهنده ها (Accelerators) و برخورد دهنده های ذرات در سرعت های بالا و انرژی های فوق العاده شاید کمک کنند ماهیت این ماده در آینده آشکار بشود.

ترکیب ذره خدا+ ماده تاریک+ انرژی تاریک سبب پیدایش و توسعه کائنات شده است.

هنوز کیفیت ۹۵ درصد از انرژی و ماده در کیهان و کائنات ناشناخته است و هر چه شناخته شده است در حد ۵ درصد موجود است. ۹۵٪ باقیمانده مملو از ذرات و نور است! ظاهرا در روزهای اول خلقت جهان هستی دارای بیشترین ماده و انرژی تاریک بود. جدیدترین بوزون بنام X17 است. زیرذره‌ی اتمی مرموزی که رفتار آن در چارچوب هیچ یک از نیروهای چهارگانه‌ی بنیادین طبیعت (جاذبه، الکترومغناطیس، نیروی هسته‌ای ضعیف و هسته‌ای قوی) نمی‌گنجد. و چنین فرض می کنند که شاید نشانه‌هایی از وجود یک نیروی فیزیکی پنجم باشد (خانجانی،۱۳۹۸). این ذره می تواند نیروی پنجم طبیعت و همچنین یک ماده و انرژی تاریک را نشان دهد.

ماده تاریک نبود

مرده پائین نبود

مرده از نور خوش است

مرده بر نور خوش است

نور مشکات خوش است

چرخ مصباح خوش است

پشت این پنجره ها آذین است

شمع این چلچله ها شاهین است

نور خود سایه کنم

موی تو شانه کنم

تو نبینی که منم

من این موزه منم

شب چراغی است به تو این نور منم

مه لقائی است به تو این نور منم

کار من نور من است

ماه من نور تو است

مثلها منبع او

یضرب مضرب او

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ – خدا نور آسمانها و زمین است مثل نور او چون چراغدانی است که در آن چراغی و آن چراغ در شیشه ای است آن شیشه گویی اختری درخشان است که از درخت خجسته زیتونی که نه شرقی است و نه غربی افروخته می شود نزدیک است که روغنش هر چند بدان آتشی نرسیده باشد روشنی بخشد روشنی بر روی روشنی است خدا هر که را بخواهد با نور خویش هدایت می کند و این مثلها را خدا برای مردم می زند و خدا به هر چیزی داناست (نور/۳۵).

- در علوم جدید محاسبه زمان های طولانی با سال تعریف می شود و در قرآن با روز. هر روز خدا به زبان قابل فهم ما برابر است با هزار سال زمین. انتخاب واحد زمان بر پایه روز و نه سال باز از معجزات خداوندی است. زیرا هم طول مدت سال و هم تنوع نام سالها در تقویم های مختلف متفاوت بوده مثل سال قمری، سال خورشیدی، سال گردان، سال تقویمی، سال جولیان، سال بسلی، سال گاوسی، سال مالی، سال گرفتی، سال فصلی و..

این تنوع در واحد روز تقریبا منتفی و مقدار آن نسبتا ثابت و برابر با ۲۴ ساعت است.

مطابق با شکل ۱، طول مدت پیدایش زمین و آسمانها و تکامل موجودات روی زمین حدودا ۴/۵ بیلیون سال بوده است. آیا نظر قرآن از ذکر واحد "روز" همان بیلیون (میلیارد) سال است؟ آن موقع نباید در آیات مذکور رقم دقیق

تر اعلام می شد و هر روز خلقت با واحد میلیون سال (۱۰۰۰،۰۰۰) و نه واحد هزار سال (۱۰۰۰) دنیا بیان می شد؟ این اختلاف هزار سال بین تخمین علم و تعلیم قرآن چگونه قابل توجیه است؟

با توجه به اطلاعات موجود نباید از کنار این موضوعات مهم بسادگی گذشت و یا متوسل به توجیهات دیگر شد و مثلا گفت مراد از روز، دوره، عصر یا فصول چهارگانه است. مسلما قرنها بعد از ما انسانهائی خواهند آمد و با کشفیات جدید خود به این پرسشها پاسخ های مطمئن تری خواهند داد.

بنظر می رسد عجالتا پاسخ این سئوال را باید در خود واژه "روز" جستجو کرد. وقتی می فرماید زمین را در مدت ۴ روز گسترانیدیم این ۴ روز بر پایه واحد "بیلیون" سال و نه "هزار" سال گزینه بسیار منطقی و منطبق با نظریات امروز علمی است (شاید هم در آینده نه چندان دور واحد میلیارد جوابگوی تعریف روز از دیدگاه خدا نباشد. در آن صورت روز خدا تعریف نشود بهتر است). علم امروز می گوید ۴/۵ بیلیون سال و قرآن می فرماید ۴ روز (اشکال ۱ و۲).

پس اثبات علمی این موضوع و صدها اخبار غیبی دیگر چون متصل بودن کرات بهم در ابتدای خلقت مایه مباهات و فخر ما مسلمانان است. باقی می ماند مدت زمان خلقت و این بظاهر معما که در ۶ روز یا ۸ روز صورت گرفته است؟! که در بازبینی هفتم (۱۴۰۰/۱۲/۱۲) علم هم ثابت کرده است کلام خدا مطمئن ترین است.

- مطابق آیات فوق، خلقت زمین و خلقت و پرداخت آسمانها در ۴ روز صورت گرفته است (هر کدام دو روز). زمان مشابهی (۴ روز) هم صرف گسترش و تامین اقوات و ارزاق سکنه های زمین شده است. آنچه که ما از قدرت لایزال خدا می شناسیم و از معجزه "کن فیکون"، انتظار نداریم برای خلقت زمین و آسمان میلیاردها سال وقت صرف شده باشد. شاید مراد از ۴ روز برای خلقت اولیه زمین و آسمانها ۴ روز خدا و ۴۰۰۰ سال دنیا باشد. آیا می شود تصور کرد طول مدت واحد "روز" برای خلق و گسترش متفاوت بوده باشد. قرآن بنظر می رسد در این مورد سکوت کرده است. اما دست زبان عربی/قرآن در کاربرد اعداد و واحدهای بزرگتر بسته نیست.
- در فایل اینترنتی "اعداد" نشر دائره المعارف قرآن کریم جلد چهارم آمده است که اعداد ذکر شده در قرآن شامل ۳۰ عدد و دامنه آن بین ۱ تا ۱۰۰،۰۰۰ است. به جز اعداد ۱۲-۱ که بطور پیوسته ذکر شده است، بقیه اعداد از توالی و ترتیب منظمی برخوردار نیستند.

بطور مثال ترتیب اعداد بعد از ۱۲ عبارتند از ۱۹، ۲۰، ۳۰، و...۲۰۰، ۳۳۹، ۹۵۰، ۱۰۰۰،.. از طرفی در بین اعداد درج شده در قرآن بیشترین عنایت به پنج عدد ۱، ۲، ۳، ۴ و ۷ شده است با بیش از ۱۰ بار تکرار. خود عدد هزار ۸ بار تکرار شده است و اعداد درشت تر از عدد ۱۰۰۰ هرکدام یکبار. از بعد اهمیت موضوعی می توان گفت عدد ۱ با ۶۱ بار تکرار، مقام اول را در بین اعداد قرآنی دارد و دلیل آن اثبات وحدانیت خداوند است.

در مورد عدد ۱۰۰۰ که موضوع بحث ماست در منبع فوق آمده است "این عدد کنایه از کثرت است و یا در جای دیگر اشاره دارد در برابر قدرت خدا یک روز و۱۰۰۰ سال یکی است". هر دو نظر و وزن خود عدد هزار در قرآن

در بیان موضوعات کلیدی چون تعداد لشگریان اسلام و روزهای قیامت موید نظر بالاست که حل معمای موضوع خلقت در خود واژه "روز" مستتر است.

- باز در مورد تشکیک آخر (۶ روز یا ۸ روز) که بسیار هم در متن تکرار شد، شکل۳ که ملهم از نص صریح آیات خلقت است نشان دهنده خلقت و پرداخت زمین در طول و خلقت و پرداخت آسمان ها در عرض خلقت زمین بوده است. نقش آیه ۳۰ سوره انبیاء "که آسمانها و زمین هر دو به هم پیوسته بودند و ما آن دو را از هم جدا ساختیم" بسیار کلیدی و تکمیل کننده آیات سوره فصلت است.

با این دو گروه آیات خلقت، موضوعیت جمع اعداد به خودی خود منتفی است و تمرکز بر منشاء واحد و انشاق از یک ماده/مواد واحد است. کیست که نداند پشت این حقایق چه حقایق دیگری نهفته است.

در علم بیولوژی بعضی محاسبات نه برمبنای جمع و تفریق که بر معیار های دیگر تعیین و تعریف می شوند (مثل ذرات ریبوزمی سازنده پروتئین سلول ها) فقط خود او می داند واحدهای دیگر سنجش در نزد او کدامها هستند. ترازوی خدا در روز قیامت با چه واحدهای ریاضی و فوق آن جمع، تفریق یا ضرب می شوند. کیست که بداند آن چهار روز خلقت زمین و آسمانها چه حوادث معجزه آسائی اتفاق افتاده است! و نیز کیست که بداند اگر از عمر زمین دو بیلیون سال مانده (۲ روز خدا) بشر شاهد چه اتفاقات شگفت و شگرفی خواهد بود!

- فعلا آنچه مشخص است این خلقت عظیم با انسان با هوشش هر روز کارآمدتر و به روزتر می شود. فضا و زمان در دست خداست و هر دو به مشیت او هر آئینه در توسعه و تکامل دائمی هستند. زیرا که کار خدا خلق جدید است (فاطر/۱۶؛ ابراهیم/۱۸؛ رعد/۵). چه موقع بساط عظیم زمین و آسمانها با فروریختن ستاره ها و متلاشی شدن کوه ها جمع خواهد شد خدا می داند و بس. کجای این کهکشان لایتناهی بهشت و نه جهنم خواهد بود؟ باز عالم غیب خدا است.

من در مقاله ساعت قیامت- ساحت قیامت: جهنم یا بهشت؟ آوردم که که این حوادث در همین زمین فعلی روی خواهد داد منتها با کمیت و کیفیت متفاوت تر. باز هم والله اعلم. مطمئنا دنیای دیگر، حال و هوای دیگر دارد و در تخیل کسی نمی گنجد. هر نوع اظهار نظر در این باره "پرده دیگر بر او بستی بدان" مولوی را در ذهنها تداعی می کند.

- آیا آسمانها با این عظمت بی موجود و ذی وجودند؟ معلوم است که هیچ چیز بیهوده آفریده نشده است. در کرات آسمانی حتما موجودات آسمانی است. وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ-و بسا فرشتگانی که در آسمانهایند (نجم/۲۶). اذن دیدن ایشان توسط انسان هست یا نه؟ خدا می داند.

- پرسش نگارنده:
- زمین هم چون آسمان ۷ طبقه است؟

- پاسخ مفسرین چندگانه است. مثل بودن هفت کره مشابه زمین در کل کهکشانها، هفت طبقه بودن کره زمین بمانند هفت لایه ائی بودن پیاز، هفت اقلیم بودن زمین، هفت زمین معنوی، هفت زمین مانند و... این استدلالها طبیعی هست. زیرا در کل قرآن فقط در یک آیه به ۷ طبقه بودن زمین اشاره شده است. آنهم به شکل غیر مستقیم و با استفاده از کلمه "مثل" که مقایسه زمین با آسمانهاست در آخرین آیه سوره طلاق که یک سوره مدنی است و در مدینه نازل شده است. همانگونه که در ابتدای این مقاله آمد محوریت تشریح خلقت زمین و آسمانها با سوره مکی فُصِّلَتْ است.

فُصِّلَتْ به معنای بخش بخش کردن موضوعات و پرداختن مفصل به آنهاست. به همین دلیل تشریح خلقت زمین و آسمانها در سوره فُصِّلَتْ در حد کمال بیان شده است. اما این حرف تمام کننده که زمین هم ۷ طبقه است به سوره طلاق موکول شده است. اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا- خدا همان کسی است که هفت آسمان و همانند آنها هفت زمین آفرید فرمان خدا در میان آنها فرود می آید تا بدانید که خدا بر هر چیزی تواناست و به راستی دانش وی هر چیزی را در بر گرفته است (طلاق/۱۲).

آیه مذکور مهر تائیدی است بر این دعای معروف قنوت: لا اله الا الله الحلیم الکریم لا اله الا الله العلی العظیم سبحان الله رب السموات السبع و رب الارضین السبع و ما فیهن و ما بینهن و رب العرش العظیم و الحمد لله رب العالمین. غیر از این باشد تعریف من دقیق است: از قرائن پیداست حال زمین خوش نیست، ۱۴۰۱در همین سایت (مراجعه شود به از قرائن پیداست حال زمین خوش نیست، ۱۴۰۱ و ساعت قیامت و ساحت قیامت–جهنم و بهشت در همین سایت).

- **پاسخ:**
- مشکل ما مسلمانان در اینست که با علوم نجوم ناآشنا هستیم. داده های موجود هم فعلا چیزی را ثابت نمی کنند. تک آیاتی چون دابه الارض و یا این آیه آواری است بر سر ما مسلمانها که نمی دانیم این تناقض های ظاهری را چگونه به دشمنان توجیه کنیم. یعنی **نقطه قوت مسلمانان شده است نقطه ضعف ایشان**. من همانگونه که در مقاله ساعت قیامت و ساحت قیامت–جهنم و بهشت در همین سایت آوردم کار این انسان تا به آخر با همین زمین است. این زمین قابلیت های زیادی دارد. منابع زیر زمینی و رو زمینی کره خاکی زمین محدود و روزیهای معنوی و غیر خاکی آن بسیار است. **اگر هم صحبت از ۷ زمین و یا ۷ طبقه زمین به میان می آید و سوره طلاق از وجود آنها خبر می دهد شاید به این دلیل باشد:**

۱. **این زمین ها بتدریج از کره زمین فعلی جدا خواهند شد،**

۲. **برعکس، تا روز قیامت ۶ زمین دیگر به زمین فعلی ملحق خواهد شد (گسترش عرصه حیات قیامت)**(مراجعه شود به نوشته نجات زمین با تقدیم بهترین آرزوها،۱۴۰۲ در همین سایت).

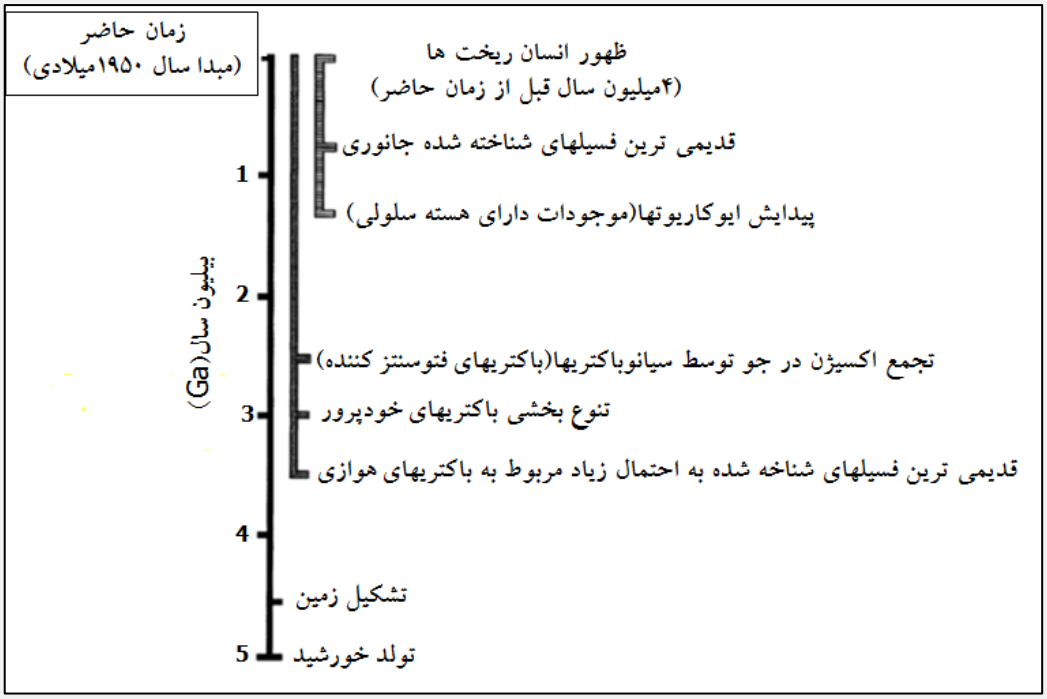
- در پایان دانندہ و یابنده این عوالم با مردم داناست. علم ضامن حقانیت و وحیانیت آیات قرآن مجید، زمین پارک دیگر کرات، انسان اشرف مخلوقات، مسلمان دانا عزیز اسلام و انسان مومن بنده محبوب خدا است.

همه جا صحبت من صحبت زیبای تو بود

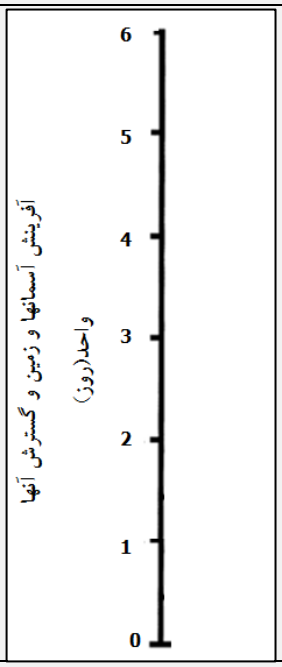
همه جا غفلت من غفلت دیدار تو بود

چه کنم خانه دل خانه زیبای تو باشد

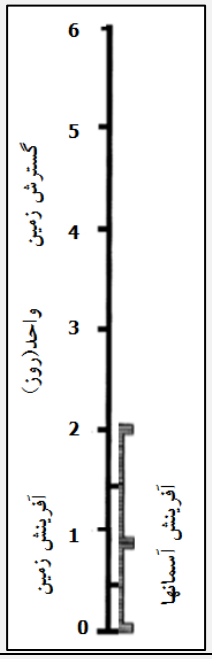
هرچه دیدم به سما وسعت مینای تو بود

شکل ۱. روند پیدایش، توسعه و تکامل سیاره زمین (Logan,1994). عمر انسان نماها بین ۴-۲ میلیون سال و عمر انسان امروزی ۲۰۰ هزار سال تخمین زده می شود.

شکل ۲. آفرینش آسمانها و زمین در ۶ روز (ماخذ: آیات سوره های اعراف، یونس، هود، فرقان، ق و حدید).

شکل ۳. آفرینش زمین در ۲ روز، آسمانها در ۲ روز، اتصال این دو و گسترش زمین در ۴ روز. جمعا ۸ روز (ماخذ: **آیات** ۱۲-۹ سوره فصلت و آیه ۳۰ سوره انبیاء).

خدایا به ما عالم عالم بده

(سروده شد ۱۳۹۵/۴/۲۹)

به ما زندگی زندگی را بده

به ما زنده ایم زندگی را بده

به ما دولت روز خوش را بده

به ما شرح حال دو عالم بده

به ما مشق شب تا به شب را بده

به ما خلقت روز و شب را بده

به ما سبزه های خوش الوان بده

به ما زنگ های خوش الحان بده

به ما نهضت علم روشن بده

به ما ریشه رستنی ها بده

به ما هر چه انجم به انگم بده

به ما توشه روز فردا بده

به ما رفعت روز اول بده

عروس شب فرد اعلا بده

دو روز خلق ارض و دو روز آسمان

دو روز بسط آب و دو روز بسط خاک

به عرش تا رسیدم نگفتم بده

ندانم کجاست عرش تو روی آب

نشانی ندادی نشانی بده

به ما منظر آب و آبی بده

زمین آشناست ناآشنا را بده

به جهل واقفم علم اعلم بده

بهم بسته بودند گسستی چنان

به ما آب عدنان فازون بده

زمین تازه شد آسمان را بده

هزاران رسیدند رسیدن بده

به هفت آسمان مزد من را بده

مرجع عالم

(۱۳۹۶/۴/۲۵)

دیشب (۱۳۹۶/۴/۲۴) یکی از شبکه های ماهواره ائی، رویدادهای آفرینش را روایت می کرد که در ۱۴/۸۰۰ میلیارد سال قبل در عالم هستی، فضا و مکانی وجود نداشت. در یک میلیاردم میلیاردم میلیاردم ثانیه از یک ماده ائی که به اندازه ته سوزن ته گرد بود بواسطه یک مه بانگ یا بینگ بانگ (Big Bang) و به تعبیر قرآن کن فیکون (إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ- چون به چیزی اراده فرماید کارش این بس که می گوید باش پس [بی درنگ] موجود می شود. یس/۸۲) جهان امروز با تمام عظمتش خلق شد و دامنه گسترش آن امروز جهان را فرا گرفت.

کارشناسان این برنامه اظهار می داشتند که برخلاف فیلم های تخیلی که وقوع این حادثه را با صدای مهیبی نمایش می دهند بنگ کاملا بی صدائی بوده است. زیرا در آسمان صدائی تولید نمی شد. و به تعبیر من کار خدا صدا ندارد همچنانکه چوب خدا صدا ندارد. امروز هم این جهان در حال گسترش است. باز به تعبیر قرآن بسط آسمان غیرقابل توقف است (وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ- و آسمان را به قدرت خود برافراشتیم و بی گمان ما [آسمان]گستریم. الذاریات/۴۷).

برای تقریب ذهن در فیلم مذکور بادکنکی را نشان می داد که روی آن چند دایره کوچک نقش بر بسته بود. می گفت توسعه دنیا به مانند این بادکنگ است که یک نفر از سر آن می دمد و هرچه بادکنگ بزرگتر و بزرگتر می شود این دایره ها از هم فاصله بیشتری می گیرند و این وضعیت کهکشان ماست.

می گفتند ۷۰٪ عالم را نیروی ماده تاریک تشکیل داده است. حوادثی که بیرون از سیاره زمین در اعماق کهکشانها اتفاق می افتد میلیاردها برابر مهیب تر از حوادث ناچیز زلزله و آتشفشان و...در روی زمین است. انفجار و مرگ ستاره ها بقدری شدید است که نورش به زمین با میلیونها سال فاصله نوری می رسد.

نتیجه ائی که می شد از این فیلم روائی گرفت این بود که خدا زمین را خوشگل و ایمن آفریده است. هیچ خطر جدی زمین را تهدید نمی کند.

این انسان است که مخرب است وگرنه زمین مهندس است، خود احیا کننده است.

منافع تعدادی موجب می شود که هر روز بر نقاشی نگارین خدا در روی زمین و جو زمین اسید پاشیده بشود. همان اسیدی که صورت زیبای افراد را از فرم و محتوا و طراوت و لطافت می اندازد. تاسف دیگر از ناحیه مسلمانان است. به برکت قرآن از خبرهای طراز اول غیبی که مربوط به رمز آفرینش است با خبر هستند اما کار امروز ایشان روایت غیبی این حوادث و دانشمندان

اخترشناس غربی روایت عینی آن است. این نشان می دهد ما از خدا خیلی فاصله گرفتیم. بیشتر بر جلد قرآن بوسیده زدیم تا آیات آن اجرائی کنیم. این یعنی نادانی محض در تاریکی محض.

مرجع عالم خداست

ملجا آدم خداست

هرچه ببنیم خداست

رازق و مرضی خداست

خاک نباشم خداست

پاک بمانم خداست

فاش بگوید خداست

باش بگوید خداست (کن فیکون)

او بخدا خالق است

خاطر خود را کند

مه پر (big bang) پیکر کند

ماده تاریک را

ماه تماشا کند

نور سماوات کند

کون و مکان (universe) تا کجاست

تا که یقین کن کند

او که زمان را شکفت

کل زمین را شکفت

کل زمان را شکفت

کون و مکان را شکفت

وسعت عالم شکفت

قصه آدم شکفت

نامی عالم شکفت

گرمی گرما شکفت

سردی سرما شکفت

عرش سماوات را

فرش سماوات را

هرچه که گفت او شکفت

هستی عالم شکفت

فربه آدم شکفت

عرض زمین را شکفت

فصل زمین را شکفت

رگ به تو رجحانه شد

حبل ورید را شکفت

تا که عنایت کنی

تا که اطاعت کنی

تا که نچرخی به چرخ

تا که بچرخی به چرخ

حل معما کنی

رفع بلایا کنی

کار زمین با تو نیست	مختصری خانه باش
کار زمان با تو نیست	تا که بر او تازه باش
وقت تو بیش از تو نیست	بودن ما پا شدن
ساحل افتاده باش	رفتن ما تا شدن
آدم فرزانه باش	دیدن ما ماه شدن
فاصله خود ببین	کوی خدا هم شدن
قدرت پاینده باش	بوی خدا هم شدن
مختصری خود نبین	نور علی نور شدن
تا که ببیند تو را	نور سزاوار شدن
چشم تو محدوده است (جز طیف های محدود نمی بیند)	دیده خود را شدن
چشم تو پر دیده است	بوسه خود را شدن
طیف زمین پر فراخ	دیده گشودن جداست
چشم بصیر چون چراغ	دیده نبستن جداست
چشم بصیرت بخواه	آدم آدم کجاست
نور دو عالم بخواه	دیده خود را گشاد

توده ابر: تعریف کهکشانی خلقت از زبان قرآن

(۱۳۹۶/۵/۲۸)

مورگان فریمن(Morgan Freeman)) هنرپیشه، مجری و راوی فیلم های مستند تلویزیونی دیشب (۱۳۹۶/۵/۲۸) در برنامه مستند خود در شبکه من و تو (Manoto) درباره راز خلقت و داستان آفرینش، مسافرتهائی به چند نقطه دنیا داشت و با چند نفر از صاحب نظران مسلمان، مسیحی و علوم دیگر صحبت کرد. وی در مصر به ملاقات کسی رفت که اسلام شناس بود. از او پرسید نظر قرآن راجع به آفرینش چیست؟ او گفت بفرمایش قرآن جهان پیش از خلقت توده ابر بود. اشاره او به این آیه بود که خداوند

اراده کرد خلق کند آسمان را، حال آن که آسمان، توده ی گاز و دود بود- فصلت/۱۱). مورگان گفت این کهکشانی ترین تعریفی است که من تاکنون راجع به آفرینش شنیده ام. قابل توجه کسانی که مذمت قرآن می کنند! بدون اینکه قرآن را که به معنی خواندن است بخوانند.

عیب صحرا گفته ائی با خود به دریا برده ائی

عیب دریا گفته ائی با خود به صحرا برده ائی

قول خود را گفته ائی از قول قرآن گفته ائی

عیب قرآن گفته ائی با خود دو قرآن برده ائی

زیر آبی برده ائی در زیر خاکی خفته ائی

از رسولان گفته ائی با هر رسولی گفته ائی

کفر کفر هم گفته ائی از کفر خود هم گفته ائی

غیب غیب هم گفته ائی از غیب دیگر گفته ائی

شعر و شاعر شاهد است هر شعر نابی گفته ائی

راز مستان پیشکش دیگر خدایان گفته ائی

رفته ائی در آسمان با هر زبانی گفته ائی

تا به کنعان رفته ائی یوسف کنعانی گفته ائی

نام عیسی برده ائی از کار موسی گفته ائی

رمز قرآن گفته ائی از رمز خلقت گفته ائی

تا شنیدی توده ابر آن را خدائی گفته ائی

توده ابر آسمان آن کهکشانی گفته ائی

بینائی و بیداری

(۱۴۰۰/۱۲/۱۲)

کار جهانی بینائی است

پیش جهان بیداری است

با تو نبود بیزاری است

بیماری است

بیکاری است

زنده بکن سینائی

مزد جهان زیبائی است

رنگ جهان مینائی است

صحبت روز شیدائی است

صحبت شب شیمائی است

اصل سخن بیداری است

زنگ لغت شیبانی است

سفته ما سوغاتی است

کرده ما گلکاری است

رنگ مپاش پیشانی است

پشت مکن بیخوابی است

مرجع شرق بیداری است

مرجع غرب بینائی است